

Nr 22

Utlåtande i anledning av väckta motioner om utredning rörande en fond för tillgodoseende av kommunernas lånebehov vid förvärv av mark för upplåtelse med tomträtt

I två inom riksdagen väckta till bankoutskottet hänvisade, likalydande motioner, nr 259 i första kammaren av fru *Carlqvist* och nr 219 i andra kammaren av herr *Henningsson m. fl.* har hemställts att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en utredning för skapandet av en fond som kan tillgodose kommunernas lånebehov för genomförande av tomträttsförfarande.

Beträffande motiveringen för förslaget hänvisas till motion II: 219.

Över motionen har utskottet inhämtat yttrande från *fullmäktige i riksbanken*, som anfört följande.

Fullmäktige är väl medvetna om de problem för samhällsplaneringen, som markvärdestegringen i städer och tätorter utgör. Fullmäktige måste emellertid ifrågasätta, om det sätt att komma till rätta med problemet, som motionärerna anvisar, kan förordas. En lånefond till stöd för kommunerna vid deras markförvärv skulle för att mera beaktansvärda resultat skulle uppnås, sannolikt behöva göras rätt omfattande, varigenom i sin tur en i motsvarande grad ökad statlig upplåning till täckning för fondens utgifter skulle bli nödvändig. Det säger sig självt, att en sådan upplåning, med de likviditetsverkningar den ofrånkomligen skulle medföra, vid ett så åtstramat ekonomiskt läge som vi i dag befinner oss i, skulle vara ytterst olämplig. Vid en förändring i konjunkturläget å andra sidan, som leder till att stramheten på kreditmarknaden minskar eller upphör, torde med den vidgning, som kapitalmarknaden successivt synes undergå, även möjligheterna för kommunal upplåning direkt på marknaden komma att öka och utan några statliga engagemang medge ett visst utrymme för kommunala markförvärv. Det må i sammanhanget erinras om, att den långfristiga kommunala upplåningen redan undergått en stark ökning. Medan den sålunda år 1957 utgjorde ca 400 mkr, har den därefter successivt stigit och beräknas under 1960 ha uppgått till ca 770 mkr. Såsom förhållandena därför för närvarande ter sig, synes en utredning i den väckta frågan inte vara angelägen, och fullmäktige anser sig följaktligen inte kunna tillstyrka motionärernas förslag.

Utskottet får, med instämmande i de av fullmäktige i riksbanken anförda synpunkterna, hemställa,

att motionerna I: 259 och II: 219 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 april 1961

På bankoutskottets vägnar:

K. G. EWERLÖF

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ewerlöf, Fahlander, Aspling, Ståhle, Palm, Torsten Mattsson, Gorthon och Sjönell*;

från andra kammaren: herrar Andersson i Ronneby, Boija, Regnéll, Hansson i Önnarp, Carlsson i Tibro, Hagnell, Lindahl och fru Hörnlund*.

* Ej närvarande vid justeringen.